

Patrocinium Defvncutorvm

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

§. 1. Declaratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

ARTICULUS III.

*Misericordia lege piis manibus
opitulandum.*

§. I.

Declaratur.

470. *Misericordia lex sa-
pe promul-
gata.* MISERICORDIÆ lex, non uno loco,
nec semel lata, & promulgata est.
Nam in veteri quidem Instrumento Zach.
7. *Hæc ait Dominus exercituum dicens.*
*Iustum iudicium iudicate, & misericor-
diam, & miserationes facite, unusquisque
cum fratre suo.* Deinde in novo sic immi-
tem servum arguit Dominus Matt. 18.
*Nonne te oportuit misereri conservi tui, si-
cut & ego tui misertus sum?* Sed nihil
evidentius hoc in genere supremo Christi
iudicio Matth. 25: *Discedite à me maledi-
cti in ignem æternum, En poena. Quæ cul-
pa, quæve legis violatio? Esurivi enim,
& non dedistis mihi manducare: sitivi,
& non dedistis mihi bibere.* Et verò di-
lectus discipulus idem didicerat à Magistro
suo. Quamobrem Epist. 1. c. 3. *Qui ha-
bueris, ait, substantiam huius mundi, &
viderit fratrem suum necessitatem habere,
& clausit viscera sua ab eo quomodo cha-
ritas Dei manet in eo?* Si charitate, &
gratiâ Dei excidit, ratum est, offensâ Nu-
minis, & legis ejus violatæ, reus est.

471. *Ad miseri-
cordiam
spiritua-
lem stric-
tus obliga-
mur.* Quod si autem misericordiæ lege cor-
porum miseras levare tenemur, haud am-
biguum, quin, & animæ, & strictius qui-
dem, depellere obligemur. Nam cum ra-
tio miserendi, sit miseria, spiritualis mise-
ria longè gravior est; atque adeò miseri-
cordia spiritualis magis necessaria. Adde,
& hanc esse faciliorem, cum citra incom-
modum exhiberi queat; & nobiliorem,
tum quia bonum spirituale præstantius est
corporali, tum quia animus cui benè sit,
præstantior corpore, tum denique quia
actio, per quam animo opitulans, est nobi-
lior.

472. *Lex miseri-
cordiæ
spectat de-
functos.* Ex quibus manifesta fit obligatio piis
manibus opitulandi. Horum enim mise-
ria & corporalis dici potest, & spiritualis.
Corporalis quidem, quia ignis quo tor-
quentur, corporeus est, & cruciatus ei
similis quem corpus vivens vel potius ani-
ma illi insidens patitur. Verè enim, ut
probavimus, in illam sævit agitque lustra-
lis ignis, ei que ejusmodi dolorem inurit,
quem inureret ipsimet corpus insidenti.

Spiritualis verò vocari eadem miseria po-
test, tum quia spiritum afficit, tum quia
maximè sita est in tristitiâ ex privatione vi-
sionis beatificæ & scelerum memoriâ ma-
nante. Quare si alterutra calamitas mise-
ricordiam jure suo exigit, longè potiori
utraqve illam exiget. Ne autem quispiam
perperam objiciat misericordiæ legem ad
solam mortalium miseriam sublevandam
obligare, meminerit à Suario, cæterisque
Theologis, objecto materiali misericordiæ
comprehendi eos omnes, quos caritas spe-
ctat, modò sint miseriæ capaces. Quare
cum charitatis virtus ad eos juvandos se
porrigat, quis misericordiæ legem ad so-
lam viventium sublevationem extendat?
Accedit, quòd Christus eum damnet, qui
Domini servum, & Joannes, qui fratrem
suum non sit miseratus: pii autem manes
& Domini servi, & fratres nostri sunt: &
horum igitur non misereri, inhumanum,
& misericordiæ lege vetitum: præsertim
cum pluribus Scripturæ locis, misericordia
generatim præcipiatur, & avari, immitis-
que ingenii sit, nolle ad defunctos hujus le-
gis fructum extendi.

§. 2.

*Amplificatur ex conditionibus
misericordiæ.*

473. *Conditio-
nes miseri-
cordiæ.* CÆTERUM ut hæc obligatio luculen-
tius monstretur, tres mihi res expen-
dendæ sunt, quas ad miserationem requi-
rit Philosophus 2. Rhetoric. cap. 4. Prima
est ut qui miseretur, alienam miseriam
æstimet suam. Id quod authore D. Tho-
ma q. 30. a. 2. duplici ratione potest con-
tingere. Primum per affectuum consen-
sionem, atque ut vocant, unionem, quam
verus amor parit: cum amicus amico sit al-
ter ipse, & alterius malum sit utriusque.
Quare idem Philosophus inter amicorum
officia meritò mutuum commiserationem
recenset. Posterior modus in communio-
ne miseriæ situs est: si nimirum quis vel ea-
dem patiat, vel propter ejusdem natu-
ræ fortisque societatem se pati posse arbi-
tretur quæ in misero videt. Nam prop-
terea ejus illum miseret. Quo pacto infir-
mi, senes, ac Sapientes, cum propriam natu-
ræ imbecillitatem agnoscant, ad miseran-
dum proniores sunt robustis, juvenibus,
saturis, qui cum miseras, vel experti non
sint, vel se posse experiri non existiment,
facile iis se immunes fore arbitrantur.

474. *Miseria de-
functorum* Atque hinc existit prima causa piorum
manium miserendi. Ut enim de officio
amicorum